

واگنر، مالی و چشم‌انداز صلح در آفریقا

از زمان مرگ یوگنی پریگوزین در ۲۳ آگوست، زمان زیادی برای بررسی آینده شرکت خصوصی نظامی اش، گروه واگنرها و شرکت‌های وابسته به آن صرف شده است. بیشتر توجه‌ها روی اوکراین باقی مانده، جایی که واگنرها از زمانی که پریگوزین در ۲۰ می در باخموت اعلام پیروزی کرد، رسماً فعالیت نکرده است. در این میان، واگنرها به عملیات‌های نظامی، هم‌در مالی و هم در جمهوری آفریقای مرکزی ادامه می‌دهند.

در ۱۴ نوامبر، نیروهای مسلح مالی یا FAMA که از سوی واگنرها حمایت می‌شوند، پایگاه جدایی طلبان کیدال را تصرف کردند. برخلاف ورود به شهری تقریباً متروکه، این تصرف بدون شک یک پیروزی سمبلیک برای آسیمی گویتا رئیس‌جمهور موقت مالی و ارتش رژیم‌اش بود.

تهدید قابل توجه این است که حمله فاما به کیدال بحران بشردوستانه در این منطقه را تشدید می‌کند، آن هم در زمانی که جامعه جهانی از منطقه ساحل در حال عقب‌نشینی است. این یک اشتباه است. ساحل به مرکز دو روایت تهدید بزرگ برای غرب از جمله ایالات متحده تبدیل شده است: عملیات تروریستی جهادبست‌ها و گسترش نفوذ روسیه. روایت‌های هم‌زمان کنترل این عملیات تقریباً نتیجه عکس و قابل پیش‌بینی برای رویدادهای زمینی در آینده خواهند داشت.

۵ سال گذشته واکنش‌های شدیدی علیه صلح و عملیات نظامی -بشردوستانه در آفریقای مرکزی و ساحل وجود داشته است. این انتقادهای با اینکه زمینه سیاسی دارند اما بی‌فایده نبوده‌اند. عملیات صلح طلبانه بدون شک زندگی بسیاری را نجات داده است. آنها اغلب همچنین خشونت‌های گروه‌های نظامی و قطعاً تعداد آنها را بیشتر کرده است. اما با این حال مداخله‌های گروه واگنر در سودان و جمهوری آفریقای مرکزی بود که شدت انتقادهای بیشتر کرد.

ساختار مداخلات گروه واگنرها در سال ۲۰۱۷ در ابتدا از روش‌های استاندارد برای بخش خصوصی امنیت آفریقا استفاده می‌کرد: آموزش و برقراری امنیت در ازای استفاده از منابع معدنی (یکی از مهم‌ترین خدمات تیم پریگوزین ارائه مشاوره سیاسی و اقدامات رسانه‌ای بود). در سودان، ساختار روند ثابتی داشت. در جمهوری آفریقای مرکزی، رخدادهای روی زمین ماهیت مداخله واگنر را شکل داد. در سال ۲۰۱۸، مردان پریگوزین به دیپلمات‌ها تبدیل شدند.

در فوریه ۲۰۱۹، دولت جمهوری آفریقای مرکزی و ۱۴ گروه مسلح اصلی پیمان‌نامه صلح سازمان ملل که به توافقنامه خارطوم شناخته می‌شود را امضا کردند. میزان قابل توجهی از منابع مالی از سوی گروه پریگوزین تامین می‌شده در حالی که کارشناسانی از نهادهای مختلف روسیه هم در آن مشارکت داشتند.

برای پریگوزین، چشم‌انداز صلح به معنای افزایش دسترسی به امتیازات معادن بود. این موضوع برای مسکو هم یک پیروزی است و هم افزایش شانس در قمار آفریقای کرملین برای تامین مالی بازی خود. برای رهبران گروه‌های مسلح، این توافق‌نامه فرصتی برای به‌دست آوردن پست‌های وزارتی پرسود بود و در عین حال فاستین-آز چائز توادرا، رئیس‌جمهور جمهوری آفریقای مرکزی می‌توانست موقعیت آسیب‌پذیر خود را در برابر گروه‌های مسلح تقویت کند. اهمیت توافقنامه بسیار زیاد بود اما متأسفانه اکثر طرفین با نتیجه‌گیری‌های اشتباه کنار رفتند. جامعه بین‌المللی احساس کرد که بالاخره می‌تواند از مشکلات به‌ظاهر بی‌پایان جمهوری آفریقای مرکزی فاصله بگیرد. دولت جمهوری آفریقای مرکزی و پریگوزین، قربانیان موفقیت خود بودند و احساس کردند می‌توانند تصورات یک دولت فرآگیر را کنار بگذارند.

در سال ۲۰۲۰، تمام بازیگران به ارزش «تهدید واگنر» برای آفریقا پی بردند؛ حداقل دولت‌های آفریقای که از روایت‌های «همکاری» یا «مقابله» با واگنر برای گرفتن امتیاز یا حمایت از روسیه و غرب استفاده کردند. ورود واگنر به مالی واقعیت‌های جداگانه‌درگیری را بیشتر آشکار کرد. تحلیل‌گران غربی بر نقض حقوق بشر و گسترش سرزمینی جماعت‌نصرت‌الاسلام والمسلمین و دولت اسلامی صحرای بزرگ برای اثبات شکست مداخله واگنر تمرکز کردند. واگنر توانست نسبت به پیش‌بینی‌ها موفقیت بیشتری کسب کند. ارتش مالی افزایش توانایی رزمی و هماهنگی بین شاخه‌های نیروهای مسلح را نشان داده است. عملیات واگنر در مالی همچنین نشان‌دهنده سطح جدید از همکاری با وزارت دفاع روسیه است. افسران روسی در برنامه‌ریزی عملیات نظامی به عنوان مشاور شرکت می‌کنند. فاما توانایی با ظرفیت مبارزه با جدایی طلبان و جهادگران را ندارد. در واقع فاما و واگنر در مسیر یک ضدشورش غیرقابل پیروزی در شمال هستند.

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

از آخرین باری که دیوان عالی به یک انتخابات بحث‌برانگیز ریاست جمهوری ورود کرده، یک نسل گذشته و حس عجیب و غریب آشناپنداری سراسر آمریکا را در بر گرفته است. ۲۳ سال پیش، گروهی از کمترین اکثریت ممکن از قضات، بازشماری آرا در فلوریدا را متوقف کردند و ریاست جمهوری را دودستی تقدیم جورج دبلیو بوش دادند.

رقابت بوش و آل‌گور، پرونده‌ای که نمونه‌ای است از حل نشدن یک مناقشه سیاسی داغ، حالا اهمیت بسیاری پیدا کرده؛ چون از دیوان عالی خواسته شده تا به تناقضات سرنوشت دونالد ترامپ، نامزد پیش‌ساز حزب جمهوری خواهان در انتخابات ۲۰۲۴ رسیدگی کند؛ پرونده‌ای که پیامدهای شدیدی را در پی خواهد داشت. هنوز یک سال تا انتخابات ریاست جمهوری باقی مانده و قضات آمریکا تنش‌ها را احساس می‌کنند؛ اتفاقی که معمولاً هفته‌ها پس از رای گیری برای شان می‌افتد. سوال‌هایی که امروز وجود دارند پیچیده‌ترند. حداقل سه موضوع مجزا، همه حول محور حمله به ساختمان کنگره در ششم ژانویه در حال چرخش است که در سال ۲۰۲۱ در خیابان‌های مقابل ساختمان دیوان عالی اتفاق افتاد.

ترامپ در سال ۲۰۲۰ با تفاوت ۰/۱۳ درصد از رقیب خود جو بایدن باخت و برای پیروزی در انتخابات بعدی ریاست جمهوری نیازی به ۱۰ رای الکتورال ایالت کلرادو ندارد. اما خطری که رئیس‌جمهور پیشین آمریکا را تهدید می‌کند، این است که دادگاه‌های بیشتری و همچنین نهادهای برگزاری انتخابات، از تصمیم کلرادو پیروی و ترامپ را از ایالت‌های کلیدی حذف می‌کنند

ساختمان کنگره، در راه اندازی شورش دست داشته است. به گفته لپیتاک آنها در واقع می‌گویند هر مقامی در آمریکا و خود مجریان برگزاری انتخابات وظیفه دارند ترامپ را از لیست نامزدی برای انتخابات ۲۰۲۴ حذف کنند.

تشکیل پرونده در کلرادو

چه چیزی باعث تشکیل پرونده در دیوان عالی کلرادو شد؟ به گزارش یادکست‌دیلی نیویورک‌تایمز گروهی از رای‌دهندگان کلرادو شکایتی را تنظیم کردند مبنی بر اینکه نام ترامپ باید از لیست نامزدی مرحله مقدماتی انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۴ حذف شود. این شکایت در دادگاه ایالتی می‌رسد. قاضی پرونده اول می‌گوید که دونالد ترامپ در شورش دست داشته است اما بند سوم به دو دلیل در مورد او صدق نمی‌کند. اول اینکه قسمی که ترامپ به‌عنوان رئیس‌جمهور می‌خورد تا از قانون اساسی حمایت کند، نوعی نیست که در بند سوم ذکر شده است. دوم اینکه پستی که ترامپ به‌دنبال آن است، یعنی ریاست‌جمهوری، پستی نیست که بند سوم از آن صحبت می‌کند، حتی با اینکه در شورش شرکت کرده باشد. بنابراین در مدت‌زمان کوتاهی پرونده به دادگاه تجدیدنظر می‌رود چون هم ترامپ راضی نیست که شورش‌گر خطاب شود هم رای‌دهندگان راضی نیستند در برابر آنچه ریزه‌کاری فنی عجیب و غریب خوانده می‌شود، بازنده این پرونده باشند. پس دیوان عالی ایالتی برای اولین بار در تاریخ با این سوال روبرو‌وست که آیا باید نامزدی از یک حزب اصلی سیاسی را ردصلاحیت کند یا نه.

ترامپ اما می‌گوید در جریان یورش حامیان‌اش به ساختمان کنگره رئیس‌جمهور آمریکا بود و به همین دلیل شامل مصونیت قضایی می‌شود و بابت اقداماتی که انجام وظیفه‌اش بوده نمی‌توان او را متهم کرد.

ولکلی ترامپ هم تلاش می‌کنند پرونده‌های علیه موکل‌شان را به تاخیر بیاورند چون زمانی که در انتخابات پیروز شود، می‌تواند خود را مورد عفو قرار دهد.

در نتیجه‌ی رای دیوان عالی ایالت کلرادو سوال‌های بسیاری به‌وجود آمده است مبنی بر اینکه حوزه اختیارات دادگاه‌ها چقدر است؟ آیا قضات باید سوال‌های سیاسی را حل کنند؟ آیا کنگره آمریکا باید برای اعمال متمم چهاردهم اقدام کند؟

این سوال‌ها مجموعه‌ای از مسائل حقوقی پیچیده هستند اما دو نکته کلیدی این است که آیا ترامپ در شورش ششم ژانویه دست داشته است؟ و سوال حقوقی که آیا بند سوم درباره ترامپ اعمال می‌شود یا نه؟

حامیان استدلال متمم چهاردهم به دو روش از این رای

عکس: Gettyimages

آیا دونالد ترامپ ذیل بند سوم متمم چهاردهم قانون اساسی نمی‌تواند دوباره رئیس‌جمهور شود

مصونیت

به وقت شورش

دادگاه کلرادو بهره‌برداری می‌کنند. در برخی ایالت‌ها، رای‌دهندگان و وکلای مدافع امیدوارند که چالش‌های موجود نقش دادگاه‌ها را تقویت کند. در برخی دیگر، دموکرات‌ها از آن برای تقویت تلاش‌ها در منع کردن ترامپ بی‌شماری از ایالت‌ها دیگر باز کند تا نام ترامپ را از برگه رای خارج کنند.

علاوه بر کلرادو در دست‌کم ۱۶ ایالت هم‌اکنون چالش‌های حقوقی راه افتاده تا واجد شرایط بودن رئیس‌جمهور پیشین برای صدارت دوباره بررسی کند. اما آنچه در آینده اتفاق می‌افتد به دیوان عالی ایالات متحده بستگی دارد. چهار مورد از این شکایت‌ها، در میشیگان، اورگان، نیوجرسی و ویسکانسین، در دادگاه‌های ایالتی ثبت شده است. یازده شکایت، در آلاسکا، آریزونا، نوادا، نیویورک، نیومکزیکو، کارولینای جنوبی، نگزاس، ورمونت، ویرجینیا، ویرجینیای غربی و وایومینگ، در دادگاه‌های منطقه‌ای فدرال به‌ثبت رسیده‌اند. شکایات در دو ایالت

